

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 15. svibanj 2019. [\[Multimedia\]](#)

„Nego izbavi nas od zla“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prispjeli smo, na kraju, do sedmog zaziva iz Očenaša: „nego izbavi nas od Zloga!“ (Mt 6, 13b).

Ovim izrazom, onaj koji moli ne traži samo da ne bude napušten kad navale napasti, nego i moli da bude oslobođen od zla. Izvorni grčki glagol je vrlo snažan: evocira prisutnost zloga koji nas želi zgrabiti i ugristi (usp. 1 Pt 5, 8) i od kojega molimo Boga da nas oslobodi. Apostol Petar također kaže da zli, đavao, obilazi oko nas poput ričućeg lava, da nas proždre, a mi molimo Boga da nas izbavi od njega.

Ovom dvostrukom prošnjom: „ne napusti nas“ i „izbavi nas“, izbija na vidjelo bitna značajka kršćanske molitve. Isus uči svoje prijatelje da im molitva Ocu bude ispred svega, također i posebno u vrijeme kad zli daje osjetiti svoju prijeteću prisutnost. Naime, kršćanska molitva ne zatvara oči pred životom. To je sinovska molitva, a ne dječja molitva. Ona nije toliko zanesena Božjim očinštvom da zaboravlja da je čovjekov posut nebrojenim teškoćama.

Da nema posljednjih redaka Očenaša, kako bi grešnici, progonjeni, očajni, umirući mogli moliti? Posljednja prošnja je upravo naša prošnja kad smo na rubu, uvijek.

U našem životu postoji zlo koje je neosporno prisutno.

Povijesne knjige su utješni katalog iz kojeg je razvidno koliko je naša egzistencija na ovome svijetu bila često avantura koja je neslavno završila. Postoji tajanstveno zlo, koje zasigurno nije Božje djelo, već se tiho uvlači u nabore povijesti. Šutke poput zmije koja tiho nosi otrov. Ponekad se čini da ima premoć: u određenim danima njegova se prisutnost čini još jasnijom od prisutnosti Božjeg milosrđa.

Osoba koja moli nije slijepa i jasno vidi pred svojim očima ovo zlo koje je tako golemo i u tako

silnom proturječju sa samim otajstvom Boga. Otkriva ga u prirodi, u povijesti, pa čak i u vlastitome srcu, jer nema toga među nama tko može reći da je izuzet od zla ili da barem nije napastvovan od zloga.

Svi mi znamo što je zlo; svi znamo što je napast; svi smo iskusili na vlastitoj koži napast, bilo koji grijeh da je posrijedi. Napasnik nas tjera i gura prema zlu, govori nam: „učini to, misli ovo, idi tim putem“.

Posljednji vapaj Očenaša ustremljen je protiv ovog zla „širokih skuta“, koji drži pod svojim kišobranom najrazličitija iskustva: čovjekove tuge, patnju nevinih, ropstvo, iskorištavanje drugoga, plač nevine djece. Svi ti događaji protestiraju u čovjekovu srcu i postaju glasom u posljednjem izričaju Isusove molitve.

Upravo u izvješćima o Muci neki izrazi iz molitve Očenaš pronalaze svoj najupečatljiviji odjek. Isus kaže: „Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti“ (*Mk 14, 36*).

Isus je u punini iskusio ubod oštrice zla, ne samo smrt, nego smrt na križu, ne samo samoću, nego i prijezir, poniženje, ne samo zlobu, nego i okrutnost, iskusio je da se ono svom žestinom okomilo na Njega. Eto što je čovjek: biće opredijeljeno za život, koje sanja o ljubavi i dobru, ali zatim neprestano izlaže zlu sebe samog i svoje bližnje, do te mjere da možemo biti u napasti da očajavamo zbog čovjeka.

Draga braćo i sestre, Očenaš je nalik simfoniji koja traži da se ispuni u svakome od nas. Kršćanin zna koliku zlo ima moć podjarmljivanja i istodobno doživljava koliko je Isus, koji nikada nije podlegao njegovim zavodljivostima, na našoj strani i pritječe nam u pomoć.

Tako na Isusova molitva ostavlja najdragocjenije nasljeđe: prisutnost Sina Božjega koji nas je oslobodio od zla, boreći se da ga preobrazi. U trenutku posljednje borbe, Petru govori da djene mač u korice, razbojniku koji se pokajao jamči raj, svim ljudima koji su bili okolo, nesvjesni tragedije koja se zbiva, nudi riječ mira: „Oče, oprostimo im, ne znaju što čine!“ (*Lk 23, 34*).

Iz Isusova oproštenja na križu izvire mir, istinski mir dolazi s križa: to je dar Uskrsloga, dar koji nam daje Isus. Sjetimo se da je prvi pozdrav uskrslog Isusa: „mir vama“, mir vašim dušama, vašim srcima, vašim životima.

Gospodin nam daje mir, daje nam oproštenje, ali moramo moliti: „izbavi nas od zla“, kako ne bismo pali u zlo. To je naša nada, snaga koju nam daje uskrsli Isus, koji je ovdje, među nama: ovdje je.

Ovdje je s onom snagom koju nam daje da možemo ići naprijed i obećava nam da će nas izbaviti

od zla.

Na kraju pozdrava vjernicima na talijanskom jeziku

U ovom mjesecu svibnju posvećenom Gospi pozivam vas da nasljedujete njezin primjer. Budite hrabri i sposobni otvoriti svoje srce Bogu i svojoj braći, kako biste mogli biti oruđa Božjega milosrđa i nježnosti.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana